

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**62.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
16.03-02.04.2023
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**62.
INTERNATIONAL FESTIVAL
16.03-02.04.2023
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

62. Международен фестивал МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Русе, 16 март – 2 април 2023

Струнен квартет ÉBÈNE

Пиер Коломбе

цигулка

Габриел льо Магадюр

цигулка

Мари Шилем

виола

Даниел Митниски

виолончело

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе

120000890887

23.03 четвъртък, 19 ч.

Доходно здание

492492

ПРОГРАМА

I.

РИШАР ДЮБЮНЬОН

(1968)

Светска сюита

(по произведения на Йохан Себастиан Бах)

Хорал: *Как красиво блести Зорницата*
(*Wie schön leuchtet der Morgenstern*, BWV 436)

Симфония: *Както дъждът и снегът падат от*
небето
(*Gleich wie der Regen*
und Schnee vom Himmel fällt – кантата, BWV 18)

Речитатив: соло виола (BWV 18)

Ария: *Овцете могат безопасно да пасат*
(*Schafe können sicher weiden* – кантата, BWV 208)

При реките на Вавилон
(*An Wasserflüssen Babylon*
оригинал за орган, BWV 653)

Хорал: *Христe, ти, който си ден и светлина*
(*Christe, der du bist Tag und Licht* – BWV 274)

Прелюд

(оригинал за клавир – BWV 898)

Фуга В. А. С. Н. (BWV 898)

Хорал: *Нощта дойде*
(*Die Nacht ist kommen* – BWV 296)

МОРИС РАВЕЛ
(1875 – 1937)

Струнен квартет, фа мажор, D 956
1902 – 1903

Allegro moderato. Tres doux
Assez vif. Tres rythme
Tres lent
Vif et agit

II.

РОБЕРТ ШУМАН
(1810 – 1856)

Струнен квартет оп.41, №3, ла мажор
Andante espressivo / Allegro molto moderato
Assai agitato
Adagio molto
Finale: Allegro molto vivace

Швейцарският композитор **Ришар Дюбюньон** е роден през 1968 в Лозана. Започва да се занимава с музика на 20-годишна възраст. Печели първа награда за контрабас и за контрапункт в Парижката консерватория, получава диплома за композиция в Кралската академия за музика в Лондон. Дюбюньон е класически изпълнител на контрабас, импровизатор и композитор. Неговата страст към историята, към рисуването, киното и литературата намира отражение в творбите му. Стилът на Дюбюньон събира в контрастна комбинация визуалното, драматичното и пикториалното, като силно предпочита гласа като инструмент за изразяване и сцената като място за представяне на творбите си.

Дюбюньон изпитва редица влияния – от Йохан Себастиан Бах до Артур Онегер, но също от *фънк* и *хип хоп* жанровете в поп музиката, както и *Би Джейс*. Колорира творбите си в стила на Дебюси, докато влага *модалната* комплексност на Барток и идиомите на *модерния джаз*. Структурата и ритъмът в пиесите му са повече под влиянието на немската музика.

Дюбюньон създава своята *Светска сюита* по произведения на Йохан Себастиан Бах през 2016 година по поръчка на *Swiss Chamber Concerts*. Премиерата на творбата е реализирана от струнния квартет *Винтертур* през 2017 в Цюрих.

Текст: Екатерина Дочева

Единствения си струнен квартет **Морис Равел** пише на 28 годишна възраст през 1903, посвещавайки го на своя учител по композиция Габриел Форе. Творбата е последният му опит да спечели Римската премия, завършил с пореден неуспех. Разочарован от отказа и безпощадната критика, той напуска Парижката консерватория – шумен скандал, който повлиява положително върху неговата популярност. Критиката намира близост с написания 10 години по-рано квартет на Дебюси, но Равел определя посоката, в която твори като *противоположна на символиката на Дебюси* и *против неяснотата и безформеността, в полза на връщането към класическите стандарти*.

Впечатляващи за признаването на творбата са думите на самия Дебюси в писмо до Равел през 1905: *От името на Бога на музиката и от мое собствено име, моля Ви да не докосвате и не променяте нито една нота във Вашия струнен квартет*. Действително,

в квартета ясно се проявява склонност към класическа строгост на формата и типичната за Равел рационалност, съчетават се ярък темперамент с изтънчен интелектуализъм или както той самият казва в своята *Автобиография*: *В квартета конкретната търсена от мен структура все още може би не е напълно реализирана, но идеята за нея се появява много по-ясно, отколкото в предишните ми творби.*

Спокойната, лирична Първа част започва непреклонно, с директно излагане на красноречиво нежната главна тема. Испано-арабската деликатност на втората доминира в разработката, а в репризата е украсена в нови хармонии. Привидно лекото, но изпълнено с неочакваност *Скерцо* е най-новаторската част на творбата. Тук целият квартет свири *pizzicato* – един семпъл, но свеж синкопиран мотив. Интересната промяна на метроритъма и някои епизоди на полиритмия предвещават бъдещи търсения на автора. Бавната част *сгръща* с непосредствена топлина и красиво люлееща се мелодия с вплетено в нея ехо на темата от първа част. Богатството и оригиналността на фактурата създават специфичния аромат, в чийто плавен поток и екстаз на звука има нещо напомнящо на Бородин и в същото време категорично утвърждаващо почерка на Равел в цялата му изтънчена грация. *Музиката тук е истинският лиричен връх на квартета и предвещава поетичната възвишеност на Дафнис и Хлое.* (Е. Журден-Моранж)

В задъхания финал, израз на търсена инструментална виртуозност, фрагменти от лиричната музика на първа част се редуват със стремително движение – може би едно от първите проявления на баския ритъм в музиката на Равел. Емоционалният градус и стремителното темпо довеждат до ярко ослепително заключение. *Равел настояваше за единство на движението. Той каза: По-добре е да пропуснете нюансите, но не дишайте, без това моят финал не съществува.* (Джоузеф Калвет, участник в премиерата на квартета).

Текст: Мария Дуканова

През 1842 година Роберт Шуман създава три струнни квартета. Идеята да се насочи към този жанр се ражда по-рано и затова свидетелстват писма на композитора от 1838. А през 1839 той пише на Клара Вик, че е започнал работа върху два струнни квартета: *На теб мога да кажа, че започнах добре като Хайдн, но просто не*

ми стига времето и нямам покой. Но в тази година той завършва *Детски сцени, Крайсleriана, Виенски карнавал*. Кое то идва да подсказва, че по отношение на кuartетния жанр все още е имал известни съмнения. Разбира се Шуман е познавал класическата и съвременната му кuartетна литература (ярко свидетелство за това са неговите рецензии за камерни концерти в *Гевандхаус*). През пролетта на 1842 той решава да продължи с опитите си в жанра, като за целта в продължение на два месеца изучава много сериозно кuartетите на Моцарт и Бетовен.

Трите кuartета на Роберт Шуман оп.41 са написани през юни и юли 1842. Най-напред те били просвирени в дома на цигуларя Фердинанд Давид, който бил примариус на струнен кuartет *Гевандхаус*, а също и концертмайстор на оркестър *Гевандхаус* – Лайпциг, чийто музикален директор тогава (или както е била определена тогава длъжността *Гевандхаус-капелмайстор*) бил Феликс Менделсон. Кuartетите на 32-годишния Шуман били оценени високо и особено щедър в оценките си бил Менделсон – не случайно и трите кuartета са посветени на него. По-късно, през 1847 Шуман ще напише: *Все още считам кuartетите си за най-добрите произведения от ранния ми период...*

Най-завършен и най-сложен композиционно от кuartетите на Роберт Шуман е **Третият струнен кuartет, оп.41 №3** в ла мажор. Неговата четиричастна структура е близка по мащаб до симфоничната форма. Започва с бавно въведение от седем такта, с мигновено завладяващо лирическо настроение на началния мотив, с изразителни паузи-дихания и финалното подчертаване само на квинтата от мотива, която привлича вниманието като недовършена реплика. Но тя инициира движението в началото на бързия дял на частта, с две теми с широко мелодическо разположение. Забележително е Скерцото (втората част) на творбата, една рядко чувствена амалгама от идилични настроения – във формата на тема с четири вариации, които градират емоционалното напрежение в частта. *Бурен, енергично силен епизод* – така определя Чайковски четвъртата вариация. Бавната част внася атмосферата на лирическа идилия, в която се прокрадват сенчести настроения. Контрастен по настроение е финалът на кuartета, в който доминира предпочитаният от Шуман точкуван ритъм (да си спомним финала на Симфонични етюди).

Текст: Екатерина Дочева

Имаме нужда от вдъхновението на публиката казва един от членовете на квартет *Ébène* в интервю за *NZZ* през пролетта на 2020. Това е една от централните идеи на техния проект *Beethoven Around the World*. Между май 2019 и януари 2020 квартетът записва 16-те струнни квартета на Бетовен, като ги включва в световен проект на 6 континента. С този пълен запис четиримата празнуват своята 20-годишна сценична дейност, която увенчават с изпълнения на пълния цикъл от струнни квартети на Бетовен в големи европейски зали като Филхармонията в Париж или *Alte Oper* във Франкфурт, *Карнеги хол* в Ню Йорк, фестивала във Вербие и *Концертхаус* във Виена.

Квартетът поема по пътя на славата след обучение с Квартет *Изаи* в Париж и съвместната работа с артисти от класата на Габор Такаш, Е. Фелц и Дьорд Куртаг. Изключителният им успех на конкурса *ARD* през 2004 бележи началото на техния възход към славата. През 2005 квартетът печели и наградата *Белмонт* на Фондация *Форберг-Шнайдер*, през 2007 става носител и на наградата на *Borletti-Buitoni Trust*. През 2019, като първи ансамбъл в историята, е удостоен с Франкфуртската музикална награда.

В допълнение към традиционния репертоар, квартетът се впуска и в други стилове (*Струнен квартет, който лесно може да се превърне в джаз банда* – *New York Times*, 2009). Това, което започва през 1999 като почивка в стаите на университета – импровизации на джаз стандарти и поп песни, се превръща в запазена марка на *Quatuor Ébène*. До момента квартетът има издадени 3 албума в тези жанрове – *Fiction* (2010), *Brazil* (2014) и *Eternal Stories* (2017). Свободният подход към различни стилове създава усилие, което е благоприятно за всеки аспект от тяхната артистична дейност. Сложността на тяхното творчество се посреща ентузиазизирано от публиката и критиката.

Албумите на *Ébène* със записи на Барток, Бетовен, Дебюси, Хайдн, Форте и братята и сестрите на Менделсон получават множество награди, вкл. *Gramophone*, *BBC Music Magazine* и *Midem Classic Award*. През 2015 и 2016 музикантите се посвещават на темата *Излъгани*. Те участват в албума *Green* (*Mélodies françaises*) на Филип Яруски и издават албум на Шуберт с Матиас Ъорне (аранжimenti за струнен квартет, баритон и контрабас от Рафаел Мерлин) и Струнен квинтет от Шуберт с Готие Капюсон. Заедно с Антоан Таместит квартетът записва

струнните квинтети на Моцарт KV 515 и KV 516, които издават през есента на 2022.

С харизматичното си свирене, свежия си подход към традицията и откритото си ангажиране с нови форми, музикантите успяват да достигнат до широка аудитория от млади слушатели и да вложат таланта си в редовните майсторски класове в Парижката консерватория. През януари 2021 квартетът получава поръчка от Университета за музика и сценични изкуства в Мюнхен да създаде клас за струнен квартет като част от новооснованата *Quatuor Ébène Academy*.

С началото на сезон 2022/23 *Quatuor Ébène* влиза в три резидентни програми едновременно. Ансамбълът става резидентен квартет на Френското национално радио с по три концерта през следващите три сезона, в които ще представи широкия спектър на своето майсторство. Заедно със своите колеги и приятели от *Белчеа* Квартет ще изнесат съвместен цикъл във Виенския *Концертхаус* през настоящия сезон. От есента на 2022 са и резидентен квартет на Бетовеновия фестивал в Бон с четири концерта. Освен това продължават концертния си цикъл от три части в Мюнхен за Концертната дирекция *Хьортнагел*.

Други акценти от сезона включват концертите им в *Тонхале* (Цюрих), в залата на *Elbphilharmonie* в Хамбург, в Берлинската и Люксембургската филхармонии, *Wigmore Hall* в Лондон, както и участие в Биеналето на струнния квартет в Барселона.

Пьер Коломбе свири на две цигулки: цигулка на *Антонио Страдивари* от 1717, *Piatti*, любезно предоставена от щедър спонсор чрез Международното дружество за цигулки *Beares*, и цигулка *Matteo Goffriller* от 1736, щедро предоставена от Габриеле Форберг-Шнайдер, както и лък от Чарлз Турте (Париж, 19. век), също предоставен от Габриеле Форберг-Шнайдер.

Габриел льо Магадюр свири на две цигулки: цигулка на *Guarnerius Del Gesù*, предоставена от Международното общество за цигулки *Beares*, и цигулка от около 1740 с етикет на *Guarneri*, заета от *Gabriele* Форберг-Шнайдер. Той свири на лък от Доминик Пекат (около 1845), предоставена на заем от Габриеле Форберг Шнайдер.

Мари Шилем е свири на две виоли: *Страдивари* от 1734 г., *Гибсън*, щедро заета от Фондация *Страдивари Хабисройтингер* и виола от Марсел Холмайр, *Фюсен* (1625) предоставена от Габриеле Форберг-Шнайдер.

A1

оверраз

ОББ
Част от КВС Груп

Duna
RIT

ОБЩЕСТВО
С ОГРАНИЧЕНА
ОТГОВОРНОСТ

D DUNAU TOURS

11
Dunav Plaza
where the city meets the river

БУЛМАРКЕТ

СТРОИТЕЛ ООД

РУСЕ
СКАЛНИ МАТЕРИАЛИ АД

LINAMAR
Power to Perform

Мегахим

Полски
Институт
Слов

Kultur|lx Arts Council
Luxembourg

INSTITUT
FRANÇAIS

НАЦИОНАЛНО УЧАСТИЕ ПО КАЧЕСТВОТО
„Проф. Веселин Стоянов“ - Русе

Русе
арм
ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕНА
ОТГОВОРНОСТ

RUSE
ART
GALLERY

RUSE
ART
GALLERY

РУСЕ

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО
БНР

БТА

www.bta.bg

БЪЛГАРСКА
НАЦИОНАЛНА
ТЕЛЕВИЗИЯ

БНТ
BULGARIAN
NATIONAL
TELEVISION

L7
LIVE
ART TV

ARENA
www.arenamedia.net

РАДИО РУСЕ
РАДИО НАЦИОНАЛНО РУСЕ

УТРО
ПРОГРАМА В РАДИО РУСЕ

tb

Бряг
ОБЛАСТЕН ВСЕОБЩЕСТВЕН РУСЕ

